

Consell Tributari
Expedient: 155/2

El Consell Tributari, reunit en sessió de 30 de juny de 2003, coneixent del recurs presentat pel Sr. J.R.P., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- El 6 d'abril de 2001, el Sr. J.R.P. dedueix recurs contra la liquidació de l'impost sobre activitats econòmiques de l'exercici 2000, de data 12 de març de 2001, derivada d'acta d'inspecció signada en disconformitat pel subjecte passiu el 29 de novembre de 2000.

2.- Sol·licita en el seu escrit que s'anul·li aquesta liquidació i se'n dicti una de nova en la qual la quota tributària sigui la corresponent a l'epígraf 244 de la secció I de les tarifes de l'impost (indústries de la pedra natural). Al·lega que aquesta és l'activitat que desenvolupa efectivament i no la consignada en la referida acta, ja que s'hi determina que l'activitat correspon a l'epígraf 653.4 (comerç al detall de materials de construcció). Sol·licita també que li sigui reconeguda la bonificació per inici d'activitat i per nova activitat de persones físiques majors de 45 anys, així com l'ajornament de pagament del deute resultant.

3.- Consta a l'expedient que el 27 de desembre de 1999 l'interessat va presentar sol·licitud d'autoliquidació per a l'alta en l'impost sobre activitats econòmiques per l'epígraf 244, sol·licitant al mateix temps la bonificació per inici d'activitat, i que, com a conseqüència d'això, li va ser emès document d'autoliquidació bonificada (núm. EE-2000-3-...) sent rebut aquest document per l'interessat el 8 de febrer de 2000.

4.- Consta igualment a l'expedient que, davant la falta d'ingrés de la referida autoliquidació, es van iniciar actuacions inspectores, que van fer que el 29 de novembre de 2000, com s'ha dit, s'aixequés acta signada en disconformitat per l'interessat, en la qual es determina que l'activitat empresarial s'havia iniciat l'1 de gener de 2000 i que aquesta

activitat estava compresa a l'epígraf 653.4 de la secció I de les tarifes de l'impost, com també s'ha dit.

5.- A 26 de març de 2003, i a fi que el recurrent pogués acreditar, tal com al·lega en el seu escrit, que l'activitat desenvolupada estava compresa a l'epígraf 244, va ser requerit per aquest Consell Tributari perquè aportés les proves que estimés oportunes. Aquest requeriment no ha estat atès pel recurrent.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Aquest recurs planteja quatre qüestions diferents: una relativa a l'epígraf en el qual ha d'entendre's compresa l'activitat desenvolupada per l'interessat; una altra referida al dret de l'interessat a la bonificació per inici d'activitat, tenint en compte que la liquidació impugnada deriva d'una acta de l'inspecció; una tercera relativa a la subvenció, i no pas bonificació com entén el recurrent, per inici d'activitat de persones físiques majors de 45 anys; i finalment, una quarta sobre la procedència de la sol·licitud d'aplaçament del pagament del deute resultant.

Segon.- Pel que fa a la primera qüestió, s'ha d'entendre amb la Inspecció Municipal d'Hisenda que l'activitat portada a terme pel recurrent és la relativa al comerç al detall de materials de construcció, és a dir, l'activitat compresa a l'epígraf 653.4. En efecte, donada la naturalesa de les actes d'inspecció i la virtualitat probatòria dels fets que hi són consignats, que estableix l'art. 145.3 de la Llei General Tributària, i vist també que el recurrent no va formular al·legacions a l'acta de disconformitat de data 29 de novembre de 2000, ni ha atès el requeriment d'aquest Consell Tributari perquè acredités l'al·legació fonamental del seu recurs relativa a l'epígraf en el qual ha de comprendre's l'activitat desenvolupada, procedeix reconèixer el fet documentat a la indicada acta, conforme al qual l'activitat que efectivament porta a terme el recurrent és la compresa en l'indicat epígraf 653.4.

Tercer.- La qüestió relativa a la bonificació per inici d'activitat, en canvi, ha de ser atesa en els termes expressats pel recurrent. És cert que l'art. 5.8 de l'Ordenança fiscal núm. 1.4 corresponent a l'any 2000 disposa que les altes procedents de regularització tributària practicada per la Inspecció d'Hisenda Municipal no gaudiran de bonificació a la quota per inici d'activitat. Però aquesta norma, suprimida en les Ordenances posteriors a

2001, sempre ha estat objecte d'una interpretació estricta per part d'aquest Consell, en tractar-se d'una norma perjudicial per al contribuent (expt. 702/1, entre d'altres). En aquest sentit, s'ha estat sostenint que la prohibició de bonificar que establia aquesta norma estava circumscrita als supòsits que el fet imposable era descobert per l'actuació de la Inspecció. Fora del seu àmbit restaven aquells casos en els quals, si bé no s'havia produït en el seu moment l'alta en el padró de l'impost degut al fet que el subjecte passiu no havia procedit a ingressar la quantitat deguda, en canvi el fet imposable s'havia posat de manifest mitjançant la sol·licitud d'autoliquidació del contribuent. En aquests casos el Consell ha estat assenyalant que l'alta en sentit estricte no procedeix de la regularització inspectora, sinó només del seu pagament (expt. 709/1), i per consegüent, quan es produeix aquesta circumstància, res impedeix reconèixer la bonificació sol·licitada a les liquidacions derivades de les actes d'inspecció.

Aquesta interpretació estricta del derogat art. 5.8 de l'Ordenança fiscal núm. 1.4 ha de regir també la resolució del present cas. No obstant això, es podria argüir que la Inspecció, en determinar que l'activitat portada a terme pel recurrent no és, com ell havia declarat, la referida a l'epígraf 244 sinó la descrita a l'epígraf 653.4, ha fet alguna cosa més que regularitzar el pagament. Això és evident, però la Inspecció, sense desvirtuar la interpretació essencial del precepte, tampoc ha fet alguna cosa que impedeixi el reconeixement de la bonificació. Aquí la Inspecció no ha descobert un nou fet imposable, sinó que s'ha limitat a fixar amb relació al fet imposable comunicat per l'interessat, un dels elements que configuren el deute tributari: el relatiu a l'epígraf que serveix per a determinar la quota. Més planament, aquí la Inspecció tampoc ha descobert una activitat materialment nova, diferent de la declarada pel subjecte passiu, sinó que s'ha limitat a entendre que aquesta activitat no estava compresa a l'epígraf inicialment assenyalat.

No es pot oblidar que, sense perjudici dels contorns difusos que de vegades, com en aquest cas, ofereixen les definicions de les activitats dels respectius epígrafs (indústries de la pedra natural, comerç de materials de construcció), la veritat és que el fet imposable de l'impost sobre activitats econòmiques està constituït pel "mer exercici en territori nacional, d'activitats empresarials, professionals o artístiques (...), es trobin o no especificades en les tarifes de l'impost", tal com disposa l'art. 79.1 de la Llei d'hisendes locals, mentre que l'assenyalament d'un epígraf determinat de les tarifes de l'impost per a una activitat determinada, que en cap cas aquí ha variat, només és el mitjà necessari per a acabar fixant la quota del tribut.

Això és coherent amb la resta de la normativa reguladora de l'impost sobre activitats econòmiques. En particular, observi's que en allò relatiu a aquesta bonificació

per inici d'activitat, la normativa vincula l'atorgament a l'efectiu inici d'una activitat nova, és a dir, a la materialització efectiva d'un nou fet imposable, de manera que no precedeix aquesta bonificació per inici d'activitat -en altres termes, no hi ha en sentit estricte un nou fet imposable-, quan, tal com estableix l'art. 5.2.b) de l'Ordenança fiscal núm. 1.4, l'alta correspon a un canvi d'epígraf per imperatiu legal o per a corregir una qualificació anterior errònia.

Doncs bé, si això és així, la regularització efectuada per la Inspecció no ha descobert per si mateixa res que no hagués declarat inicialment l'interessat i, per consegüent, s'ha d'entendre que subsisteix el dret de l'interessat a la bonificació per inici d'activitat, de manera que s'ha de procedir a una liquidació que tingui en compte aquest benefici.

Quart.- La tercera qüestió no pot ser resolta per aquest Consell Tributari, ja que no tracta d'una matèria objecte de recurs, sinó, com diguem, d'una sol·licitud de subvenció a favor de persones físiques majors de 45 anys que iniciïn activitats empresarials o professionals. Aquest tipus de sol·licituds han de ser presentades davant de la Societat Privada Municipal Barcelona Activa, S.A., en la forma i termes previstos a les normes que regulen el seu atorgament.

Cinquè.- Cal dir una cosa semblant respecte a la quarta qüestió. La forma i els termes utilitzats pel recurrent no són els adequats per a poder atendre la sol·licitud d'aplaçament del deute tributari. Aquesta sol·licitud, en virtut d'allò disposat a l'art. 61.4 de la Llei General Tributària, ha de conformar-se a allò previst en els arts. 48 i ss. del Reglament general de recaptació i als arts. 88 i ss. de l'Ordenança Fiscal General, i no n'hi ha prou amb la seva mera formulació, atès que el contribuent ha d'acreditar la situació econòmica i financera en la qual es troba i que li impedeix transitòriament efectuar el pagament.

Per la qual cosa,

ES PROPOSA

ESTIMAR en part el recurs; RECONÈIXER el dret del recurrent a la bonificació per inici d'activitat; ANUL·LAR la liquidació impugnada, i GIRAR nova liquidació pel mateix epígraf, en la qual s'apliqui aquest benefici.